

Reçu CLT / CIH / ITH
Le - 1 AVR. 2016
N° 0149

(۱)
ریاست جمهوری
سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری
معاونت میراث فرهنگی

*The Iranian Cultural Heritage, Handicrafts and Tourism Organization
Deputyship for Cultural Heritage*

*NATIONAL INVENTORY LIST OF
The Islamic Republic of Iran*

*INTANGIBLE CULTURAL HERITAGE
(REPRESENTATIVE AND IN NEED OF URGENT SAFEGUARDING)*

*Office for Inscriptions and Preservation and Revitalization
of Intangible and Natural Heritage
2016*

[Handwritten signature]

<i>Reference No.</i>	<i>Name of the Element</i>	<i>Date of Inscription</i>	<i>Geographical Domain of the Element</i>
62	Tarbī Ceremony of Kordestan	19 Dec. 2009	Kordestan Province
63	Kūmsā Ceremony of Kordestan	19 Dec. 2009	Kordestan Province
64	Molūdī-khānī Ceremony of Kordestan (Ritualistic Birthday Celebratory Singing)	19 Dec. 2009	Kordestan Province
65	Pilgrim Ceremony of Pīr-e-Nārakī of Yazd	19 Dec. 2009	Yazd Province
66	Text of the Great Cyrus Cylinder (the 1 st Human Rights Declaration)	19 Dec. 2009	National
67	Iranian Ethnic Groups' veils	6 Dec. 2009	National
68	Instrumental Mughāms of Lorestan	12 Jan. 2010	Lorestan Province
69	Dances of Lorestan	12 Jan. 2010	Lorestan Province
70	Vocal Mughāms of Lorestan	12 Jan. 2010	Lorestan Province
71	Traditional Medicine & TK of Herbs of Lorestan	12 Jan. 2010	Lorestan Province
72	Traditional Medicine in Kerman	12 Jan. 2010	Kerman Province
73	Passion Play & Murder of Imam (Agh)	12 Jan. 2010	Western Azerbaijan Province
74	Traditional Area Measurement Scale (Khoy)	12 Jan. 2010	Western Azerbaijan Province
75	Game of Dāmā (Agh)	12 Jan. 2010	Western Azerbaijan Province
76	Ceremony of Dishlīq (Baby Teething Ceremony)	12 Jan. 2010	Western Azerbaijan Province
77	Ceremony of Circumcision of Kurdish Jalali Tribe	12 Jan. 2010	Western Azerbaijan Province
78	Zoroastrian Ceremony of Pīteh Shahīm (An Agricultural Celebration)	12 Jan. 2010	Western Azerbaijan Province
79	Wooden Horse Performance	12 Jan. 2010	Razavi Khorasan Province
80	Zanjani Ashīqī Music	12 Jan. 2010	Zanjan Province
81	Chogan	10 Mar. 2010	Regional
82	Ceremony of Eid-e Qadīr-e Khom	10 Mar. 2010	National
83	Mourning Ceremony of Sang-zanī	10 Mar. 2010	Semnan Province
84	TK of Hand Embossing	10 Mar. 2010	Regional
85	Bakhtiyārī Shāhnāmeḥ-khānī (Bakhtiari Reciting Poems of Shahnameh)	10 Mar. 2010	Khuzestan Province
86	Tabriz Carpet Weaving	10 Mar. 2010	Eastern Azerbaijan Province
87	Knowledge of Herbal therapy	10 Mar. 2010	National
88	Varnī-bāfī	10 Mar. 2010	Regional
89	Govāḥ-gīrī Sofra (table cloth)	10 Mar. 2010	National
90	Beyt va Beyt-khānī (Poetical Contest)	10 Mar. 2010	Regional
91	Turkmen Mugham Music	10 Mar. 2010	Regional
92	Music of Mazandaran	10 Mar. 2010	Regional

Confidential

ریاست جمهوری
سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری
سازمان میراث فرهنگی

فهرست آثار ملی ایران

میراث فرهنگی ناملموس

(معرف و نیازمند پاسداری فوری)

دکترت آند

دکتر و هیات میراث سوزی و ملی

۱۳۱۵

شماره ثبت	نام اثر	تاریخ ثبت	استان
۶۲	مراسم تربی کردستان	۸۸/۹/۲۸	کردستان
۶۳	مراسم کومسا کردستان	۸۸/۹/۲۸	کردستان
۶۴	مولودی خوانی کردستان	۸۸/۹/۲۸	کردستان
۶۵	مراسم زیارت پیر نارکی یزد	۸۸/۹/۲۸	یزد
۶۶	متن منشور کورش (نخستین بیانیه حقوق بشر)	۸۸/۹/۲۸	ملی
۶۷	حجاب اقوام ایرانی	۸۸/۹/۱۵	ملی
۶۸	مقام های سازی لرستان	۸۸/۱۰/۲۲	لرستان
۶۹	رقص های لرستان	۸۸/۱۰/۲۲	لرستان
۷۰	مقام های آوازی لرستان	۸۸/۱۰/۲۲	لرستان
۷۱	طب سنتی و گیاهان دارویی خرم آباد	۸۸/۱۰/۲۲	لرستان
۷۲	طب سنتی در کرمان	۸۸/۱۰/۲۲	کرمان
۷۳	مراسم تعزیه و قتل امام (آغ)	۸۸/۱۰/۲۲	آذربایجان غربی
۷۴	واحد سنجش سطح (خوی)	۸۸/۱۰/۲۲	آذربایجان غربی
۷۵	بازی دامای (آغ)	۸۸/۱۰/۲۲	آذربایجان غربی
۷۶	مراسم دیشلیق (آغ)	۸۸/۱۰/۲۲	آذربایجان غربی
۷۷	مراسم ختنه سوران کردهای ایل جلالی	۸۸/۱۰/۲۲	آذربایجان غربی
۷۸	مراسم پسته شهیم زرتشتیان (جشن کشاورزی)	۸۸/۱۰/۲۲	آذربایجان غربی
۷۹	نمایش اسب چوبی	۸۸/۱۰/۲۲	خراسان رضوی
۸۰	موسیقی عاشیقی زنجان	۸۸/۱۰/۲۲	زنجان
۸۱	چوگان	۸۸/۱۲/۱۹	منطقه‌ای
۸۲	مراسم عید غدیر خم	۸۸/۱۲/۱۹	ملی
۸۳	مراسم سنگ زنی سمنان	۸۸/۱۲/۱۹	سمنان
۸۴	قلمزنی	۸۸/۱۲/۱۹	منطقه‌ای
۸۵	شاهنامه خوانی بختیاری	۸۸/۱۲/۱۹	خوزستان
۸۶	قالی بافی تبریز	۸۸/۱۲/۱۹	آذربایجان شرقی
۸۷	گیاه درمانی	۸۸/۱۲/۱۹	ملی
۸۸	ورنی بافی	۸۸/۱۲/۱۹	منطقه‌ای
۸۹	سفره گواه گیری	۸۸/۱۲/۱۹	ملی
۹۰	بیت و بیت خوانی	۸۸/۱۲/۱۹	منطقه‌ای
۹۱	موسیقی مقامی ترکمن	۸۸/۱۲/۱۹	منطقه‌ای
۹۲	موسیقی مازندران	۸۸/۱۲/۱۹	منطقه‌ای

Reçu CLT / CIH / ITH	
Le	- 1 AVR. 2016
N°	0149

[Emblem of the Islamic Republic of Iran]

Islamic Republic of Iran

The President

Iranian Cultural Heritage, Handicrafts and Tourism Organization
(ICHHTO)

In the Name of the Almighty God

In compliance with Article 12 to the International Convention on the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage, and referring to the Rule of Islamic Republic of Iran Joining the mentioned Convention, approved in 2005, at the Iranian Islamic Consultative Assembly, as well as Articles 2 and 3 of the Rules of Procedures thereof, approved by the Iranian Board of Ministers, on 25/01/2009, also, in reference to the proposal by the Director General to the Directorate for Inscription of Cultural Properties, the Intangible Cultural Heritage Element titled

"CHOGĀN"

Is, hereby, inscribed on this date of 10/03/2010, as No. 81, on the Iranian National List of the Intangible Cultural Heritage, with the following as its specifications:

- Domain of the Intangible Cultural Heritage Element: Regional
- Historical Background of the Intangible Cultural Heritage Element: Historical

Hoseynali Vakil

Director General
Director for Inscription of
Cultural Properties

Masoud Alavian Sadr

Deputy for Preservation
Revitalisation, and Inspection of
Cultural Properties

ریاست جمهوری
سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری

« باسمه تعالی »

در اجرای ماده ۱۲ کنوانسیون بین المللی حفظ میراث فرهنگی ناملموس و قانون الحاق جمهوری
اسلامی ایران به کنوانسیون فوق مصوب سال ۸۴ مجلس شورای اسلامی و مواد ۲ و ۳ آیین نامه اجرایی
قانون مذکور مصوب مورخ ۸۷/۸/۱۶ هیئت محترم وزیران و بنا به پیشنهاد مدیرکل دفتر ثبت آثار

موضوع فرهنگی ناملموس « چوگان »

با مشخصات ذیل:

گستره موضوع فرهنگی ناملموس: منطقه ای

قدست میراث فرهنگی ناملموس: تاریخی

به شماره « ۸۱ » در تاریخ ۱۳۸۸/۱۲/۱۹ در فهرست عادی میراث فرهنگی ناملموس ثبت گردید.

مسعود علویان صدر

معاون حفظ، احیا و ثبت آثار

حسینعلی ویگل

مدیرکل دفتر ثبت آثار

تاریخ :
شماره :
پوست :

بسمه تعالی

A Short Extract from the National Inventory List of the Intangible Cultural Heritage of The Islamic Republic of Iran, Regarding

Chogān: A Horse-riding Game, Accompanied by Music and Narration

The Iranian Cultural Heritage,
Handicrafts and Tourism Organisation
(ICHHTO) registered this ICH
element under the No. 81, dated
25/02/2009.

Definition:

Chogān is a traditional horse-riding game which is performed accompanied by music and narration. The game is divided into three parts of Choganbāzi (playing Chogān), narration, and local musical performance; which together constitute a general whole.

Method of Playing the Game:

The first part of the game often begins with narration or music. Narration has different types and is aligned with the occasion such as Nowrouz celebration, harvest celebration, local and national occasions. The music is also performed independently, or as an accompaniment to the narration (because of the importance of the narration and music in Chogān, they will be introduced separately).

After the performance the riders (Chogānbāzān), who are divided into two teams, file past the audience. Two teams will form a line in front of each other and the game begins by the throwing of the ball amongst them by one of the game veterans or the referee.

The goal of the players is to pass the ball (Gūy) through the goal posts of the opposing team, for which they use a wooden stick (Chogān). The number of goals scored by the teams determines the winner of the game. This game is performed in a rectangular open area (Meydān) in several bouts each named a "Chukkeh". The practice of the game differs in the size of the Meydān, the number of Chogānbāzān as well as the number of "Chukkeh"s.

The Range of the Game:

Since practicing the game requires a level ground, many horses specifically trained for Chogān and skilled Chogānbāzān, it is not always practical; therefore, it is mostly played during Nowrouz Celebrations as well as local and national festivities. The game's audience are mostly local people, the family of Chogānbāzān and artists, as well as the enthusiasts of this exhilarating game.

This game has a 2000 years history in Iran and used to be practiced in the royal courts but with the passage of time, it became widespread among the people because of the cultural and social functions integral to it.

In Iran, the cities which were chosen as capitals in the last few centuries – certainly from the Safavid Dynasty onwards – have kept the urban and royal forms of these games within themselves. Outside the borders of the Islamic Republic of Iran, the game of Chogān is practiced – with differences in performance and functions – in several countries including:

تاریخ :
شماره :
پیوست :

بسمه تعالی

Pakistan, India, Azerbaijan, and Tajikistan; also, the game of polo, which has expanded to the majority of the countries in the world, has its roots in a part of Chogān (Chogānbāzi).

Chogān has a strong connection with elements such as family (players and artists), nature, horse and arts, and as a result has a great place in the Iranian culture. Today the Chogān inspired motifs and figures are used in handicrafts, miniature painting, ornamental architecture, and stone relief works as well as the Iranian literature and languages.

Bearers of the Game:

The bearers of this game are divided into three main groups of performers (Chogānbāzān, musicians and narrators) who are currently concentrated around the four cities of Tehran, Karaj, Isfahan and Qazvin. The traditional methods and skills of Chogān have been spontaneously kept by the families and the practitioners up to now.

Transmission:

The transmission and learning of the techniques and skills related to Chogān, including the game, musical performance, narration, and crafting the tools are mostly passed in the Meydān, or inside the house/workshop, orally from parent to child, or master to apprentice. In learning music and narration, the apprentices are encouraged to improvise. Before 1982, the learning and transmission of the game was done on an informal basis by the families and enthusiasts. In 1982, the Chogān association was formed spontaneously by the bearers and practitioners of this games in Tehran, and after that the cities of Karaj, Qazvin and Isfahan formed their own associations. Finally in 1984 the Central Chogān Association was established in Tehran.

National Inscription of Chogān:

On September 2008, the request for national and international inscription of Chogān was put to the Iranian Cultural Heritage Organisation (ICHHTO) and the Presidential Office. In February 2009 a Committee was formed by the representatives of the five provincial associations, the representative of the Office for Inscription of Heritage and the representative of Iran National Commission (NATCOM) for UNESCO. The file compilation while noting the cultural diversity of the aforementioned areas took nearly one year; and finally on March 2010 Chogān was inscribed in a befitting ceremony with the presence of the then President of Iran, some ministers and cabinet members, local managers, provincial association heads, Chogānbāzān and local artists.

ریاست جمهوری
سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری

بسمه تعالی

تاریخ:

شماره:

پوست:

چکیده سیاهه ملی میراث فرهنگی ناملموس

جمهوری اسلامی ایران

عنوان: چوگان، بازی سوار بر اسب، همراه با موسیقی و روایتگری

سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری این عنصر ناملموس را در تحت شماره ۸۱ در تاریخ ۱۹ اسفند ۱۳۸۸ ثبت کرد. (این سیاهه ملی در اسفند ۱۳۹۴ روزآمد شده است).

تعریف:

«چوگان» یک بازی سنتی سوار بر اسب است که همراه با موسیقی و روایتگری برگزار میشود. سه بخش چوگان بازی، روایتگری و اجرای موسیقی محلی، یک کلیت مرتبط با هم میباشند که کل بازی را تشکیل میدهند.

شیوه بازی:

بخش اول بازی چوگان غالباً با روایتگری و یا موسیقی آغاز میشود، روایتگری انواع مختلف دارد و متناسب با مناسبتهای زمانی مانند جشن عید نوروز، جشن برداشت محصول، مناسبتهای محلی و یا ملی میباشد. موسیقی نیز یا بصورت مستقل و یا همراه با روایتگری اجرا میشود (با توجه به اهمیت نقش روایتگری و موسیقی در بازی چوگان، بطور مجزا توضیح داده میشود). سپس رژه سوارکاران (چوگان بازان) که در دو تیم جای گرفته اند از مقابل تماشاچیان صورت میپذیرد. دو تیم در مقابل یکدیگر صف کشیده و با پرتاب توپ توسط یکی از پیشکسوتان و یا داور، بازی آغاز میشود. هدف بازی کنان، وارد کردن توپ (گوی) توسط یک عصای چوبی (چوگان) در دروازه تیم مقابل میباشد و در انتهای بازی، تعداد گل‌های زده نشان دهنده تیم پیروز میباشد. این بازی در یک محوطه باز مستطیل شکل به نام "میدان" و در چند مرحله که هریک را "چوکه" مینامند انجام میشود. بازی از نظر اندازه میدان، تعداد چوکه و تعداد بازیکن در مناطق مختلف، متفاوت است.

گستره بازی:

از آنجا که برای انجام این بازی نیاز به وجود زمین مسطح، چندین اسب مخصوص چوگان و همچنین حضور بازیکنان ماهر میباشد، لذا همیشه قابل اجرا نیست و غالباً در ایام نوروز، جشنهای ملی و محلی برگزار میشود. تماشاچیان بازی اکثراً مردم محلی، خانواده چوگان بازان و هنرمندان و علاقمندان این بازی مفرح میباشند.

چوگان در ایران، تاریخی بالغ بر ۲۰۰۰ سال دارد و غالباً در دربار پادشاهان اجرا میگردد اما به مرور زمان به دلیل کارکردهای فرهنگی اجتماعی نهفته در آن، عمومیت یافته است.

در ایران، شهرهایی که در چند قرن اخیر خصوصاً از دوره حکومت پادشاهان صفوی، بعنوان پایتخت انتخاب شده اند شکل شهری و درباری این بازی را در خود نگهداری نموده اند. در خارج از مرزهای جمهوری اسلامی ایران، بازی چوگان با تفاوتها و تنوعاتی در شیوه اجرا و کارکردها، در چندین کشور منطقه، از جمله پاکستان، هندوستان، آذربایجان و تاجیکستان، اجرا میگردد و همچنین بخش ورزشی این بازی با عنوان پولو در بیش از ۱۰۰ کشور جهان امروزه اجرا میشود.

چوگان به دلیل ارتباط با عناصری چون خانواده (بازیکنان و هنرمندان)، طبیعت، اسب و هنر، اهمیت فوق العاده ای در فرهنگ ایران دارد. امروزه نقش و ویژگی‌های بازی چوگان در موتیف‌های صنایع دستی، نقاشی سنتی مینیاتور، تزئینات معماری و سنگ برجسته ها استفاده میشود، همچنین در ادبیات و زبانهای ایرانی حضوری گسترده دارد.

ریاست جمهوری

سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری

بسمه تعالی

تاریخ:

شماره:

پیوست:

حاملان بازی:

حاملان این بازی شامل سه گروه اصلی بعنوان اجرا کنندگان (چوگان بازان، نوازندگان و روایتگران) میباشند که غالباً در چهار شهر مزبور زندگی میکنند. روشهای سنتی چوگان در مناطق مورد نظر، توسط خانواده ها و اجرا کنندگان محلی بصورت خودجوش تا کنون حفظ شده است

انتقال: انتقال و آموزش مهارتهای مختلف چوگان مانند بازی، نوازندگی، روایتگری و ساخت ابزارآلات غالباً در میدان و یا محیط خانه و کارگاه، بصورت سینه به سینه و از طریق والد - فرزند و یا استاد- شاگردی صورت میپذیرد. در آموزش موسیقی و روایتگری، هنرآموزان به بداهه نوازی و یا بداهه گویی تشویق میشوند. تا پیش از سال ۱۳۶۱ آموزش و انتقال بازی بصورت پراکنده توسط خانواده ها و علاقمندان صورت میگرفت. در سال ۱۳۶۱ انجمن چوگان بصورت خودجوش توسط حاملان و اجرا کنندگان این بازی، در تهران تاسیس گردید و پس از آن به ترتیب در کرج، قزوین و اصفهان انجمنهای دیگری تشکیل شد، نهایتاً در سال ۱۳۶۳ انجمن مرکزی چوگان در تهران تاسیس گردید.

ثبت ملی چوگان:

در تاریخ مهر ۱۳۸۷ درخواست ثبت ملی و ثبت جهانی چوگان توسط انجمن مرکزی چوگان به سازمان میراث فرهنگی کشور بعنوان متولی ثبت کشور و همچنین دفتر رئیس جمهور پیشنهاد گردید. در تاریخ بهمن ۱۳۸۷ کمیته ای متشکل از نمایندگان انجمنهای پنج گانه استانی بعنوان حاملان و اجرا کنندگان بازی، نماینده اداره کل ثبت و حفاظت میراث ناملموس و ملموس و نماینده کمیسیون ملی یونسکو در ایران تشکیل گردید تا متولی تهیه و تدوین پرونده ثبت گردد. تهیه پرونده با رعایت تنوعات فرهنگی مناطق مزبور، نزدیک به یک سال به طول انجامید و نهایتاً در تاریخ اسفند ۱۳۸۸ در جلسه با شکوهی با حضور رئیس جمهور وقت ایران، برخی از وزرا و اعضای کابینه، مدیران محلی، مدیران انجمنهای استانی، چوگان بازان و هنرمندان محلی به ثبت رسید و در فهرست معرف میراث فرهنگی ناملموس کشور قرار گرفت.